

...воскрес – посеред нас,
І якось так зробилось нам
У душах легко, ясно, тихо (2, 99).

Молитва – це не примітивне випрошування в Бога чогось суто предметного. Це “ясна, тиха розмова з Богом, це злиття з Ним, це особлива піднесеність духу”. Так розумів поет ідею молитви, шукаючи Божої іскри, “божеського в людським душі” від самого початку до кінця своєї життєвої і творчої драми.

Варто звернути увагу і на ще один образ молитви у творчості І.Франка – молитви “... до прадідівських богів”⁴. Захар Беркут на Ясній поляні молиться праведному Сонцю як символу великої віри саме у праведність, високість духу, великого добра. “І дивно-дивно”: прихильність до “прадідівських богів Захар Беркут виніс зі Скитського монастиря від старого монаха Акентія”, який далеко не випадково “... розповідав своєму ученикові про давню віру”⁵.

У “Передньому слові” до “Староруських оповідань” І.Франко, наголошуючи, що Євангеліє Ісуса Христа знайшло в Україні вельми благодатний ґрунт, писав: “... швидко по заведенні християнства русини щиро пройняли новою вірою”⁶. Обсяг статті не дає змоги вичерпно висвітлити цю тему, однак і цей невеличкий ескіз засвідчує, що образ християнської молитви у творчості Івана Франка, якого тривалий час вважали атеїстом, – наскрізний. І ця тема ще потребує подальшої копіткої праці дослідників.

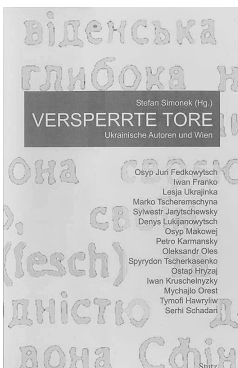
м. Дрогобич – м. Трускавець

⁴ Там само. – Т. 16. – С. 122.

⁵ Там само.

⁶ Там само. – Т. 21. – С. 111.

Наші презентації

Stefan Simonek (Hg.). Versperre Tore. Ukrainische Autoren und Wien. Pasau: Verlag Karl Stutz, 2006. – 124 s.

В антології “Зачинені брами” (ред. С.Симонек) зібрані поеми, оповідання, листи та есеїстика українських письменників від другої половини XIX століття (О.Федькович) до сьогоднішнього дня (Т.Гаврилів, С.Жадан), які показують віддзеркалення столиці Австрії Відня в українській літературі. Адже Відень був колись одним із центрів української освіти, а почасти й літератури. Вагома частина текстів антології створена західноукраїнськими письменниками початку XX століття (І.Франко, М.Черемшина, С.Яричевський).

Усі вибрані тексти перекладені німецької мовою вперше. Серед перекладачів – С.Симонек, Р.Гібнер та ін. Книжка оснащена ґрунтовною передмовою професора Віденського університету С.Симонека.